

Platt- und hochdeutsch aus und über Odenkirchen

Zusammengestellt von Heinz Eßer

De Mühleberger Schlittebahn

von Luise Quack (1981)

Nom vanjelische Kerkhoff es ene Berg,
dä heeschde fröher Mühleberg.
Jedde Wenkter wu'ed do Schlitte jefahre.
Do fuhre di Jrute on och di Blaare.

En römp on tömp wor dat de schönste Bahn,
di fing ove an de Kerkhoffpo'etz an.
Et jing en ene Kajeer dr Berg eraff.
Se ko'emē döck bes en de Stadt.

Selvjeboode platte Schlitte,
och richtije Rodel wo'ere verträ'ene,
Kackstöllkes wo'ere di ku'ete, kleene,
di man emmer vörr dr Vösch te maake no'em.
So heeschte dat doch,
wenn mer op dr Bu'ek dr Berg erafko'em.

Emol wu'ete Bööm an de Stro'et jepott.
Do blötschde sech mer fies dran dr Kopp.
Mänch blaue Platz hand wer met no Huus jeno'eme.
Doch jedde Daach sent wer emmer wiir vaare
jekomme.

Dä Heenes Fänes van de Kamphuserstro'et
fuur dr Liikewaarel.
Fänes hot e jru'et Häzz vör di Blaare.
Wenn en dr Tiit ene tom Sterve ko'em
on di Stadtsoldate met dä Streusank anko'eme ...

„Nä“, sääd Fänes, „di Bahn wet dän Pute net
kapottjemäk.
Bliivt do'e met üüre äklige Dreck.
Ech vaar dur de Kall bes oeve hin.
Di Kenger maake en Paus, dat kriije wer hin.“

Fänes jing vörr de Päed, hot se am Reem jepack.
Alles ko'em dur di Kall, trapp, trapp.

Schlittenbahn, Foto: Heinz Eßer